

мъченицы съ които Християнска-та църква може да ся гордѣе. Твърдѣ трудно е да ся узнайтъ истинны-тѣ причины, които накарахъ Констанцкыя Съборъ да го осѣди на погубленіе. Противници-тѣ му го обвинявахъ въ вѣроотстъпничество отъ Католическж-тж църквж; но той сѣкога поддържаше че е истиненъ и вѣренъ Католикъ, и че не е никога училъ или проповѣдвалъ поученія противны на църквж-тж. Наистина, въ съчиненія-та и проповѣди-тѣ си, Гусъ гръмогласно осѣждаше разврата и пороцы-тѣ на духовенство-то; но този развратъ бѣше толкозъ очевиденъ, и вълнуваше умове-тѣ на хора-та тѣй силно, щото мнозина други — нѣкои отъ които засѣдавахъ въ Събора като членове — строго нападахъ на церковны-тѣ злины и настоявахъ за поправленіе-то имъ.

Прѣдъ самыя Съборъ даже, дързекы проповѣдници си позволявахъ да изобличаватъ пороцы-тѣ на духовенство-то, и тѣхны-тѣ нападенія, въ много случаи, надминувахъ по строгость-тж си проповѣди-тѣ на Гуса. Никой — нито даже и най-заблуденый-тѣ Католикъ — не отричаше плачевно-то състояніе на църквж-тж, и слѣдователно никой не смѣяше да обори праведны-тѣ нападенія на онѣзи, които отъ все сърдце желаяхъ поправленіе-то на съществующе-то зло.

Защо тогазъ Констанцкый-тѣ Съборъ ся отнесе тѣй строго и жестоко къмъ Гуса? Разни отговори можтъ да ся дадѣтъ на този въпросъ; но